

Korsika - [odkaz na fotky](#)

V termínu 16.8 – 24.8.1997 jsme podnikli první partovní akci. Jelo nás pět auty 23 na Korsiku. Jeli jsme my, Pecháčkovi, Řebíčkoví, Veithovi, Janouškoví a s námi v našem větším autě Vašek Rout se synem a Petr Skala. Se všemi jeli jejich děti. Po dálnici přes Rakousko a Itálii jeli všichni více méně individuálně, jen jsme měli několik styčných bodů. Trajekt z Livorna nám odjížděl pozdě večer a jeli jsme do **Bastie** přes noc.

První den jsme dojeli do kempu **Bodri**, na severu ostrova, kde jsme se utábořili, koupali se a chytali bronz. Petr Skala se tak moc mazal krémem na opalování s velmi vysokým faktorem, že se mu podařilo na konci cesty být stejně bílý jako na začátku. Na pláži bylo občerstvení, tak jsme ho využili k ochutnávkám místního vína. To jsme také koštovali po celou dobu našeho pobytu.

Druhý den jsme podnikli výlet do hor. Prohlédli jsme si vesnici **Speloncata**, jejímiž úzkými uličkami jsme vše prolezli po schůdkách a různými průchody. Pak jsme pokračovali do sedla **Bocca di Battaglia**. Tam odtud jsme podnikli krátký výlet po hřebeni. Slibovali jsme si od toho krásný výhled na moře, ale přivalila se mlha, tak z toho nebylo nic. Docela pěkně jsme si zašplhali, bylo to tu hodně kamenité a členité. Renata s Luckou s námi nebyly, zůstaly raději u moře a věnovaly se mořským radovánkám.

Další den jsme navštívili **Corte**. Je to historické město ve středu ostrova s hradem na strmém kopci nad ním. Pak jsme dojeli do Ajaccia, kde jsme se opět ukempeovali poblíž města. Recepční nám vybral kout co nejdál od ostatních stanů, asi očekával, že nebudeme nejtíšší. Myslel si to správně, večer se hrálo a zpívalo. Recepční nám věnoval demižon vína, mysleli jsme si jak je velkorysý, ale nedalo se pít, smrdělo myšinou, zřejmě předpokládal, že Čecháčci vypijí všechno.

Další den jsme věnovali rodišti Napoleona **Ajacciu**. Vše tam Napoleona připomíná. Je tam ohromný památník s jeho sochou, pak na náměstí jeho jezdecká socha. Byli jsme také v Napoleonově rodném domě, ve kterém je dnes muzeum. Je to stylově zařízené, je tam kompletní rodokmen rodiny, řada obrazů a dalších památek na Napoleona a jeho příbuzné. Ajaccio má historické centrum s úzkými uličkami a spoustou hospůdek, ale jinak je to docela moderní pěkné město s terasovitými hotely nad mořem. Na pobřežní kolonádě je plno palm a veliký přístav pro menší lodě, většinou plachetnice.

Následující dne jsme jeli přes pravěké sídliště **Filitosa**. Jsou tam zbytky kamenných domů, vytesané obydlí ve skále a řada menhirů a kamenných reliéfů. Bylo tam všude hodně vyprahlo a plno kmenů, někdy se nedalo poznat, jestli je to obyčejný kámen či nějaká pravěká památka. Dojeli jsme až do kempu **Rondinara** na jihu ostrova. Dojeli jsme až za tmy, tak jsme nechtěli rušit své okolí a taky jsme nenalezli dost místa pro stany, tak jsme se uložili jeden vedle druhého pouze na karimatkách pod širákem. Tak se nám to zalíbilo, že jsme další den již nic nestavili. Chtěli jsme hrát na kytary, ale lidi již v 10 hodin večer byli nervózní a stěžovali si.

Kemp byl na kopci nad krásnou kruhovitou zátokou. Našli jsme si tam osamělou plážičku mezi kameny a koupali se. Odpoledne jsme vyrazili do **Bonifacia**. Je na jižním cípu ostrova, mělo by tam odtud být vidět na Sardinii. Nejkrásnější je město z vody, tak jsme si najali lodičku s průvodcem a objeli skalnatý pás pobřeží. Zajeli s námi do jeskyně, která měla částečně spadlý strop a dle průvodce měl otvor tvar Korsiky. Pak jsme zajeli do kryté zátoky, kterou údajně používali piráti jako kotviště. Samotné město je na skalách spadajících kolmo do moře a rozbrázděných vlnami. Na jednom místě bylo ve skalách vytesáno schodiště. Prošli jsme si město i nahoře, ale tam to tolik nepůsobilo.

Poslední den našeho pobytu jsme měli skutečnu lahůdku – kaskády **Polischellu**. Řebíkovi se ještě dnes rosí čelo, když si na to vzpomene. Jeli jsme tam totiž velice klikatou úzkou silničkou, kde byla značná zácpa, kterou způsobovaly zejména karavany, které tu vůbec neměly co dělat. Jeli jsme tak, že jsme museli mít sklopená zrcátka, abychom se minuli, já měla vystrčenou hlavu z okénka, sledovala jsem okraj silnice a říkala: máš ještě 10 centimetrů. Dole v údolí jsme viděli několik vraků těch, kteří to nezvládli.

Pak jsme dorazili k potoku, na němž měly být kaskády. Oblékli jsme se dle pokynů v průvodci – tj. do tenisek, plavek a trička. Dá se říci, že jsme se prodírali proti proudu – skákali jsme po kamenech, oblézali různé skalky, slézali, vylézali, až jsme dorazili k první kaskádě. Po jejích stranách spadaly skály prudce do vody a tak se muselo přeplavat, aby se mohlo pokračovat výše. Vlád'a nechtěl namočit kameru, tak tam zůstal s Ivčou, ostatní jsme plavali, já s foťákem nad hlavou. Takhle jsme postupně dorazili k 5. kaskádě, v průvodci se psalo, že dále je to spíše pro horolezce, tak jsme to seskotačili zase zpět. Dole se dalo krásně sprchovat pod vodopádkem. K moři se již jelo poněkud lépe, protože spád byl na druhé straně silnice a již nebyl takový provoz.

Večer jsme dojeli opět do **Bastie** a odtud jeli přes noc do Itálie. Tam jsme to měli jen kousek do **Pisy**, tak jsme to samozřejmě využili – prohlédli jsme si náměstí se šikmou věží a dalšími památkami. Na noc jsme dojeli do kempu k **Lago di Garda**. Bylo již pozdě, ale i za tmy jsem se šla ještě koupat, plavala jsem daleko do jezera a dívala se na spousty světel okolo jezera.

Poslední den jel každý domů individuálně svojí rychlostí s libovolnými přestávkami.